

Sygn. akt IV Ka 158/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 kwietnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu, Wydział IV Karny- Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Winkler-Galicka (spr)

Sędziowie: SO Małgorzata Ziółka

SO Hanna Bartkowiak

Protokolant: p.o.staż.A. P.

przy udziale D. M. Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 1 kwietnia 2014r.

sprawy Ł. L. i T. L. (1) oskarżonych o popełnienie czynu opisanego w art.158§1 k.k. w zw z art. 64§1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora od wyroku Sądu Rejonowego w Pile, VIII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Z., z dnia 18 grudnia 2013r. sygn. akt.VIII K 305/13

1.zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchyla orzeczenie o warunkowym zawieszeniu wykonania orzeczonych wobec obu oskarżonych kar pozbawienia wolności (punkt II i VII), oddaniu oskarżonych pod dozór kuratora sądowego (punkt III i VIII) oraz obowiązku powstrzymywania się od nadużywania alkoholu (punkt IV i IX),

2.w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

3.zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. M. zwrot kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu T. L. (2) w postępowaniu przed Sądem II instancji w kwocie 516,60zł,

4.zasądza od obu oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa zwrot po 1/2 kosztów postępowania odwoławczego, a odnośnie T. L. (1) również zwrot kosztów obrony z urzędu w postępowaniu odwoławczym, i wymierza im opłaty za II instancję: T. L. (1) w kwocie 180 zł, a Ł. L. w kwocie 120 zł.

H. M. W. M. Z.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Pile Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Z. z dnia 18 grudnia 2013r. uznano oskarżonych T. L. (1) i Ł. L. za winnych tego, że w dniu 25 lipca 2012r.w Z. działając wspólnie i w porozumieniu wzięli udział w pobiciu M. B. w ten sposób, że siłą przewrócili pokrzywdzonego na ziemię, po czym kopali go po całym ciele powodując obrażenia w postaci stłuczenia klatki piersiowej ze złamaniem żeber VIII i IX po stronie lewej, które to obrażenia naruszyły czynności narządów ciała M. B. na okres powyżej 7 dni, przy czym T. L. (1) dopuścili się tego czynu w ciągu pięciu lat od odbycia kary 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Złotowie z dnia 12 maja 2010r., sygn alt II K 86/10 za umyślne przestępstwo podobne z art. 207§1 k.k., którą odbywał w okresie od dnia 27 października 2010r. do dnia 27 czerwca 2011r., zaś Ł. L. dopuścił się tego czynu w ciągu pięciu lat od odbycia kary 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Złotowie z dnia 12 maja 2010r. sygn akt II K 86/10 za umyślne przestępstwo podobne z art. 207§1 k.k., które odbył w okresie od dnia 15 lutego 2011r. do dnia 15 grudnia 2011r., tj. czynu z art. 158§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. Za przypisany czyn wymierzono:

-T. L. (1) karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 5 lat próby, oddając oskarżonego w tym okresie pod dozór kuratora sądowego i zobowiązując oskarżonego do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu. Nadto orzeczono nawiązkę rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 500 zł,

-Ł. L. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 5 lat próby, oddając oskarżonego w tym okresie pod dozór kuratora sądowego i zobowiązując oskarżonego do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu. Nadto orzeczono nawiązkę rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 500 zł.

Sąd I instancji orzekł także o kosztach postępowania odciążając nimi oskarżonych i wymierzył im opłaty według norm przypisanych, a także kosztach należnych obrońcy z urzędu przydzielonemu T. L. (1).

Apelację od powyższego wyroku złożył prokurator, który zarzucił Sądowi I instancji orzeczenie wobec obu oskarżonych kar niewspółmiernych do winy. W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie wobec obu oskarżonych kary po 10 miesięcy pozbawienia wolności bez jej warunkowego zawieszenia.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja prokuratora zasługiwała co do zasady na uwzględnienie, aczkolwiek Sąd I instancji nie podzielił zasadności powyższego orzeczonej kary wobec Ł. L..

Na wstępie Sąd II instancji stwierdza, że Sąd Rejonowy w dokładny i wnikliwy sposób przeprowadził postępowanie dowodowe. Wszystkie zebrane w sprawie dowody poddał szczegółowej analizie, czemu dał wyraz w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Ocena ta została dokonana zgodnie z zasadami doświadczenia życiowego i regułami logicznego rozumowania. Uzasadnienie zaskarżonego wyroku zostało sporządzone zgodnie z zasadami i jako takie poddaje się ocenie przez Sąd II instancji.

Analizując natomiast argumenty podniesione przez skarżącego Sąd II instancji uznał, że faktycznie Sąd I instancji niezasadnie przyjął, że dotychczasowe zachowanie obu oskarżonych i ich postawa stanowią gwarancję, że pomimo nie wykonania orzeczonych kar pozbawienia wolności będą oni przestrzegali porządek prawny i kary te odniosą skutek. Słusznie bowiem podkreślił autor apelacji, że oskarżeni już wcześniej wchodzili w konflikty z prawem i dotychczas orzekane wobec nich kary nie odniosły praktycznie żadnych skutków. Podkreślić przy tym należy, że przestępstwo będące przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie obaj oskarżeni popełnili w warunkach recydywy opisanej w art. 64§1 k.k. Warto także zwrócić uwagę, że wcześniejsze skazania oskarżonych dotyczyły używania przemocy wobec innych osób. Sąd II instancji przy tym nie rozumie stanowiska wyrażonego w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, że niejako okolicznością łagodzącą jest to, że wcześniejszymi ofiarami oskarżonych byli członkowie ich rodzin. W ocenie Sądu Odwoławczego nie ma bowiem zasadniczego znaczenia kto jest ofiarą, lecz sam fakt agresywnych zachowań i bezzasadnego stosowania przemocy. Zdaniem Sądu II instancji swoim zachowaniem, które było niczym nie sprowokowane, oskarżeni okazali jak bardzo lekceważą obowiązujące normy prawne i zasady obowiązujące społeczeństwo. W tej sytuacji, podzielić należy stanowisko prokuratora, że orzekanie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania nie gwarantują, że oskarżeni będą przestrzegali porządek prawny, a orzeczone kary pomimo ich niewykonania, odniosą resocjalizacyjny skutek. Sąd Odwoławczy zauważa bowiem, że swoim zachowaniem oskarżeni wykazali jak bardzo lekceważą normy prawne. Wobec powyższego Sąd II instancji uznał, że jedynie kara o charakterze bezwzględnym jest adekwatna do popełnionego przez oskarżonych czynu. Dlatego też Sąd II instancji, podzielać stanowisko skarżącego, zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchylił orzeczenie o warunkowym zawieszeniu kary pozbawienia wolności oraz związane z tym środki probacyjne - oddanie oskarżonych w okresie próby pod dozór kuratora oraz obowiązki powstrzymywania się od nadużywania alkoholu. Jednocześnie Sąd Odwoławczy uznał, że kary 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczona wobec T. L. (1) i 6 miesięcy orzeczona wobec Ł. L. są adekwatne do stopnia ich zawinienia, a biorąc pod uwagę różne nasilenie agresji obu sprawców koniecznym jest zróżnicowanie orzeczonych wobec nich kar. Dlatego też Sąd Odwoławczy nie uwzględnił wniosku prokuratora

o orzeczenie wobec obu oskarżonych kar po 10 miesięcy pozbawienia wolności uznając, że wymiar kar pozbawienia wolności wskazany w zaskarżonym wyroku jest właściwy i sprawiedliwy zarówno w odczuciu społecznym jak i spełni indywidualne cele. Kary orzeczone w wskazanym wyżej wymiarze na pewno uświadomią oskarżonym jak bardzo naganne i nieakceptowane był ich działanie oraz, że nie ma żadnego usprawiedliwienia dla tego rodzaju zachowań. Sąd Okręgowy pokłada także nadzieję, że po odbyciu orzeczonych kar oskarżeni nigdy więcej w konflikt z prawem nie wejdą.

Reasumując, Sąd II instancji zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchylił orzeczenie o warunkowym zawieszeniu wykonania orzeczonych wobec obu oskarżonych kar pozbawienia wolności (punkt II i VII), oddaniu oskarżonych pod dozór kuratora sądowego (punkt III i VIII) oraz obowiązku powstrzymywania się od nadużywania alkoholu (punkt IV i IX), w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymując w mocy.

Zgodnie z treścią §14 ust 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, Sąd II instancji zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. M. kwotę 516, 60 złotych brutto, tytułem nie opłaconych kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.

Zgodnie z treścią art. 636§1 k.p.k. i art.1, art. 2 ust 2 pkt 2 i 3 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r., o opłatach w sprawach karnych Sąd zasądził od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów postępowania odwoławczego po 1/2 części od każdego z nich, a odnośnie T. L. (1) również zwrot kosztów przydzielonemu mu przed Sąd I instancji obrońcy z urzędu, który występował również w postępowaniu odwoławczym, a także wymierzył im opłaty za II instancję: T. L. (1) w kwocie 180 zł, a Ł. L. w kwocie 120 zł. albowiem nie znalazł żadnych podstaw do zwolnienia z powyższego.

H. M. W. M. Z.

.